

נ. עדים זוממין אין נמכרין בעבד עברי (ב):

1. גמרא "ואין נמכרין בעבד עברי סבר רב המנונא... בגנבתו ולא בזממו" עם רש"י (ב):
2. רש"י ד"ה ואין נמכרין (ב):
3. רש"י ד"ה דאית ליה לדידיה (ב).
4. ריטב"א ד"ה הני מילי היכא דאית ליה (ב):
5. מאירי ד"ה העידו על אחד שגנב (ב):
6. מאירי ד"ה למדת (ב):
7. קובץ ביאורים למכות סעי' ה

4. ריטב"א ד"ה הני מילי היכא דאית ליה (ב):

ה"מ היכא דאית ליה לדידיה נכסי וכו'. וא"ת אי"כ מאי קמ"ל פשיטא לומר שאין נמכרין דהא בעינן כאשר זמם והם לא זממו למוכרו, וי"ל דאע"ג דכי אסהידו עליה לא הוו ידעי ליה נכסי או דלא הוו ליה אלא דלבתר הכי קננהו אפי"ה אין נמכרין.
בגנבתו ולא בזממו. פירוש ואע"ג דבפ"ק דקדושין (י"ח א') גרסי' דדרשינן ביה מילי אחריני בגנבתו ולא בגנבתה שאין האשה נמכרת בגנבתה, בגנבתו ולא בכפלו, כולהו שמעת מינה דהא כוליה יתיר לדרשא

א. רב המנונא #1: ה"מ היכא דאית ליה לדידיה דמיגו דאיהו לא נזדבן אינהו נמי לא מיזדבנו אבל היכא דלית ליה לדידיה אע"ג דאית להו לדידהו מיזדבנו

a) According to רב המנונא what is the חידוש of the ברייתא that נמכרין בעבד and not מכירה was a חיוב תשלומין on the בעל דבר? Isn't this obvious? The גמר דין עברי לעבד עברי.

What is the 'א' (4) question and answer in רב המנונא #1?

ב. רבא #1: ולימרו ליה אי אנת הוה לך מי הוה מיזדבנת אנן נמי לא מיזדבנינן

So מכירה לעבד עברי of גמר דין was had a בעל דבר seems to not make any sense the נכסים have עדים זוממים should demand that the נכסים עדים זוממים are sold.

ג. רב המנונא #2: ה"מ היכא דאית ליה או לדידיה או לדידהו אבל היכא דלית ליה לא לדידיה ולא לדידהו מזדבני

Explain רב המנונא #2 in line with the analysis of רבא #1 above (ב).

ד. רבא #2: "ונמכר בגנבתו" אמר רחמנא בגנבתו ולא זממו

Analyze רבא #2 – with the help of the מאירי (5). Why is it clear from the last line of the עד זומם (Reb Yisrael – this was one of the main reasons I stayed) transferred שם גנב that there is no